

Αγία Τράπεζα και Βιβλιοθήκη: συνέντευξημε τον π. Ιωάννη Χρυσαιγή (Ηρακλής Αθ. Φίλιος, Βαλκανιολόγος-θεολόγος)

/ [Πεμπτούσια](#)

Ο π. Ιωάννης...

Ο Ιερολογιώτατος π. Ιωάννης Χρυσαιγής, Αρχιδιάκονος του Οικουμενικού Θρόνου, γεννήθηκε στην Αυστραλία (1958), έλαβε πτυχίο Θεολογίας από το Πανεπιστήμιο Αθηνών (1980), Δίπλωμα στη Βυζαντινή Μουσική από το Ελληνικό Ωδείο Αθηνών (1979), και ολοκλήρωσε τις διδακτορικές σπουδές του στην Πατρολογία στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης (1983).

Υπηρέτησε ως Ιδιαίτερος Γραμματεύς του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κ. Στυλιανού (1984-1994) και ήταν συνιδρυτής της Θεολογικής Σχολής του Αποστόλου Ανδρέα στο Σύννεϋ (1985), όπου και δίδαξε Πατρολογία και Εκκλησιαστική Ιστορία για πάνω από μία δεκαετία, ενώ ήταν επίσης Λέκτορας στο Πανεπιστήμιο του Σύννεϋ (1986-1995). Το 1995 διορίστηκε Καθηγητής στην Θεολογική Σχολή του Τιμίου Σταυρού στη Βοστώνη, όπου διατέλεσε αναπληρωτής Κοσμήτωρ και δίδαξε Πατρολογία και Ομιλητική. Έχει επίσης διδάξει ως επισκέπτης Καθηγητής Πατρολογίας στο Πανεπιστήμιο Balamand του Λιβάνου. Είναι ειδικός θεολογικός σύμβουλος της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αμερικής, όπου υπηρετεί ως Κληρικός. Το 2016, του απονεμήθηκε ο τίτλος του Διδάκτορος Τιμής Ένεκεν από την Θεολογική Σχολή του Αγίου Βλαδιμήρου στην Νέα Υόρκη.

Συγγραφέας ποικίλων βιβλίων και πολυάριθμων άρθρων σε πολλές γλώσσες γύρω από τους Πατέρες της Εκκλησίας, μερικές εκδόσεις (στα αγγλικά) του π. Ιωάννη περιλαμβάνουν το *Επουλώνοντας την Ψυχή: Η Ιερή Τέχνη της Πνευματικής Καθοδήγησης* (Holy Cross Press, 2000), *Στην Καρδιά της Ερήμου: Η Πνευματικότητα των Πατέρων και Μητέρων της Ερήμου* (World Wisdom Books, 2002), *Επιστολές από την Έρημο: Επιλογή από τους Αγίους Βαρσανούφιο και Ιωάννη* (St. Vladimir's Press, 2003), *Φως Μέσα από το Σκοτάδι: Η Ορθόδοξη Παράδοση* (Orbis Books, 2004), και *Πέραν μιάς Ραγισμένης Εικόνας: Προοπτικές για μία Ορθόδοξη Οικολογική Κοσμοθεωρία* (Light and Life, 2007), καθώς και τρεις επίσημοι τόμοι με κείμενα και ομιλίες του Οικουμενικού Πατριάρχου (Fordham University Press, 2010-2012). Επίσης επιμελήθηκε και εξέδωσε δύο συλλογικούς τόμους με τίτλο *Το Πρωτείο στην Εκκλησία: η Θέση των Προκαθημένων και ο Ρόλος των Συνόδων* (St. Vladimir's Press, 2016). Στα ελληνικά δημοσιεύθηκε από τις Εκδόσεις Ακρίτα το βιβλίο του *Η Σιωπή των Δακρύων* (2003). Προσεχώς θα δημοσιευθεί μετάφραση βιογραφικού τόμου του για τον Οικουμενικό Πατριάρχη με τίτλο *Βαρθολομαίος: Αποστολή και Όραμα* (Εν Πλώ, 2018)

ΗΡΑΚΛΗΣ ΦΙΛΙΟΣ: Είναι χαρά και τιμή να φιλοξενούμε σήμερα στην ΠΕΜΠΤΟΥΣΙΑ τον π. Ιωάννη Χρυσαιγή, Αρχιδιάκονο του Οικουμενικού Θρόνου και Θεολογικό Σύμβουλο της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού μας Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου για οικολογικά και άλλα ζητήματα. Πάτερ Ιωάννη, αρχίζω τη συζήτηση μας με μία προσωπική ερώτηση, που περιέχει δύο σκέλη. Πρώτον, τι σας ώθησε να ακολουθήσετε την ιερωσύνη; Δεύτερον, οι αξιόλογες θεολογικές σας σπουδές, σας βοήθησαν να βιώσετε την πνευματικότητα της ορθόδοξης θεολογίας;

Π. ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡΥΣΑΥΓΗΣ: Η ερώτησή σου περιλαμβάνει δύο ξεχωριστά σημεία, Ηρακλή. Θα 'λεγα λοιπόν ότι τα δύο αυτά σημεία αποτελούν ακριβώς δύο αλληλοεξαρτούμενα αλλά και αλληλοσυμπληρούμενα στοιχεία της διακονίας μου στην εκκλησία. Γιατί πάντα κατανοούσα την διακονία μου σαν συνδυασμό χειροτονίας και παιδείας, αγκαλιάζοντας συνάμα την εκκλησία και την ακαδημία, καθώς επίσης και συγχωνεύοντας τρόπον τινά τον χώρο της λειτουργίας και τον κόσμο της θεολογίας.

Αυτή είναι η γλώσσα όπου πάντα περίμενα να αρθρώσω στην εκκλησία. Ήταν άλλωστε ο τρόπος που ανατράφηκα από παιδική ηλικία στην οικογένεια του λεβίτη πατέρα μου. Ήτανε το παράδειγμα που θαύμαζα στους Πατέρες της Εκκλησίας και ιδιαίτερα τους κλασσικούς συγγραφείς του τετάρτου αιώνα, όπως ο Μέγας Βασίλειος, ο Γρηγόριος Θεολόγος και ο Γρηγόριος Νύσσης. Και ήταν πάλι ο τρόπος ζωής που παρατηρούσα στους ιεράρχες-μέντορές μου στη διάρκεια ακόμη των σπουδών μου και στην εμπειρία μου σαν νεαρός κληρικός, όπως ο Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας Στυλιανός, ο Μητροπολίτης Διοκλείας Κάλλιστος και ο Μητροπολίτης Περγάμου Ιωάννης.

Παρ' όλα αυτά στην προσπάθειά μου να συσχετίσω την Αγία Τράπεζα με την βιβλιοθήκη, καθώς επίσης την άσκηση και τον γάμο με τον δημόσιο χώρο, μπορούσα καλύτερα να αντιληφθώ και ευρύτερα να μεταδώσω τα τόσο ποικίλα αλλά και τόσο διαφορετικά χαρίσματα πνευματικών πατέρων που αξιώθηκα να γνωρίσω απο κοντά, όπως ο π. Παΐσιος στον Άθωνα (ένας πολυαγαπημένος ερημίτης και πρόσφατος Άγιος της εκκλησίας μας) και ο π. Σωφρόνιος στο Έσσεξ (ένα σπάνιο παράδειγμα μοναχισμού της εποχής μας) καθώς επίσης «αστικών» κληρικών τόσο ανόμοιων, όπως ο π. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος (ο οποίος ασταμάτητα άκουγε εξομολογήσεις στο κέντρο της Αθήνας) και ο π. Κύριλλος Αργέντης (ο οποίος ήταν απίστευτα εξοικειωμένος με τους άστεγους της Μασσαλίας).

ΗΡΑΚΛΗΣ ΦΙΛΙΟΣ: Συχνά επικοινωνείτε και συνεργάζεστε με την Α.Θ.Π. τον Οικουμενικό μας Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο, τον οποίο σεβόμαστε για το βαθυστόχαστο του χαρακτήρα του, τον σύγχρονο θεολογικό του λόγο και την έμπονη του αγάπη για τον άνθρωπο και την κτίση. Είστε ένας εκ των στενών του συνεργατών, αφού ως γνωστόν σας αναθέτει να φέρετε εις πέρας έως και δύσκολες θεολογικές αποστολές. Πώς θα σκιαγραφούσατε το πρόσωπό του;

Π. ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡΥΣΑΥΓΗΣ: Είναι ειλικρινά προνόμιο για 'μένα να υπηρετώ και να διακονώ στο κλίμα του Οικουμενικού Πατριαρχείου, μία εκκλησία όπου έχει σταθεί και αντισταθεί, καθώς επίσης δοκιμασθεί και διαμορφωθεί μέσα στους αιώνες από την εμπειρία της δόξας διά μέσου του μαρτυρίου, από την άσκηση της εξουσίας μέσω της θυσίας, και την έκφραση της δύναμης μέσω της διακονίας. Τουλάχιστον στις καλύτερες καιρικές στιγμές και στα ιδανικότερα ιστορικά παραδείγματά της, αυτό είναι που διακρίνω στην Εκκλησία της Κωνσταντινουπόλεως κατά την περίοδο της Οθωμανικής κατοχής μέχρι και της σύγχρονης επιβίωσης στην σημερινή Τουρκία. Αυτή ακριβώς είναι επίσης η εικόνα που διακρίνω στο πρόσωπο και εκτιμώ στη προσωπικότητα του Οικουμενικού Πατριάρχη Βαρθολομαίου.

Η πρώτη συνάντησή μου με τον Παναγιώτατο ήταν στην μητρική μου Αυστραλία, σχεδόν πριν τριάντα χρόνια, όταν εκείνος ήταν ακόμη Γέρων Μητροπολίτης του Οικουμενικού Θρόνου ενώ εγώ ήμουν νεαρός διάκος στην Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας. Ο ανοιχτός χαρακτήρας του στο παγκόσμιο κάλεσμα της εκκλησίας και η προθυμία του να ρισκάρει πάντα τον διάλογο με τον σύγχρονο κόσμο – έστω πολλές φορές πληρώνοντας το ακριβό τίμημα της παρανόησης και παραπληροφόρησης από αυτάρεσκους σχολιαστές και αυτοαποκαλούμενους επικριτές, ή πάλι την περιφρόνηση από εκκλησιαστικούς ανταγωνιστές για διάφορα δήθεν «πρωτεία» – πάντα με έλκυαν σαν παράδειγμα και παραδειγματισμό για το πως η εκκλησία θα έπρεπε να ζει μέσα στην ιστορία και να συμπεριφέρεται μέσα στον κόσμο.

(Συνεχίζεται)